

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XXXV. Iudica Domine nocentes me: expugna impugnantes, &c. Carm.
gen. 11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Et nomen etiam oblitterat.

Iustum inuocantem Dominus audit, omnibus
Eum expedit periculis.

Quum spes labores deserit mortalium,
Afflicta quum molestijs

Succumbit oneri mens, Deus præsens adest,
Malasq; curas diluit.

Iustis labores suggerit semper pijs
Iniqua fors conatibus:

Sed qui bonorum semper est custos Deus,
Sortis retundit spicula,

Et ossa seruat ne terantur. impios
Vlciscitur scelus suum.

Et quisquis hostis est piorum, cum domo
A stirpe cæsus interit.

Animas tuctur se colentium Deus,
Nec rem domumq; deserit.

PSAL. XXXV. *Iudica Domine nocentes
me: expugna impugnantes, &c.*

Carm. gen. 11.

Rerum sancte opifex ades,
Et patrocínio protege me tuo:

Et retro refer in meos

Hostes perniciem, quam mihi comparant.

Scutum cum iaculis cape:

Ensem stringe: meis hostibus obuiam

Prodi: dic animæ meæ,

Secura auxilio nil metuas meo.

In uultus pudor hostium

Et turpis subeat dedecoris rubor:

Fœdam

Fœdam corripiant fugam
 Cæcas insidias qui mihi p reparant.
 Ut sæuus Boreas leuem
 Raptat præcipiti turbine puluerem:
 Sic illos trepida fuga
 Vindex præcipites urgeat Angelus:
 Et formidine pallida
 Vindex præcipites comprimat Angelus:
 Sit cœno uia lubrica.
 Et cælum tenebris lurida nox tegat.
 Nam me fraude mala suis
 Conati immeritum prendere cassibus,
 Et cæcam innocuo scrobem
 Effodere, suis cassibus hæreant:
 Et factam exitium in meum
 Cæci & præcipites in foueam ruant.
 Perfusa interea mihi
 Dulci lætitia pectora gestient.
 Mens secura periculi
 Auctorem Dominum lætitiæ colet:
 Et sensus animi indices
 Clamabunt, Domino quis similis Deo?
 Qui fastus grauis improba
 Defendit tenues à uiolentia:
 Vexantemq; opis indigos
 Frangit sæuitiam uindice dextera
 Coniurata calumnia
 In me criminibus sæuit atrocibus:
 Ignotum scelus in meam
 Fingunt perniciem: quæ bene feceram,
 Compensant odijs malis,

Et

Et uitæ inuigilant exitio meæ.
Illos tabificæ luis
Aegris uisceribus quum dolor ureret,
Squalens ueste ego lugubri,
Ieiunaq; fame pallidus & siti,
Et prostratus humi, Deum
Lenibam lacrymis & prece supplice.
Sic sincerus amici amor
Sub chari interitum luget amiculi:
Sic fratrem gemit unicum
Frater: sic pietas anxia filij
Maternum ad tumulum dolet.
Me fortuna graui si tetigit manu,
Concurfant, mala gaudia
Inter se celebrant: fæx populi coit:
Incauto inuidiam creant:
Proscinduntq; auida me petulantia
Scurræ cum balatronibus.
Dentem dente acuunt, & rabiem uomunt.
Quem finem patientia
Tam lentæ statues ô pater optime?
Arce hoc ludibrium, neque
Desertum rabies trade leonibus,
Acceptum ut referam tibi
Quòd uiuo, & uideo lumen amabile:
Et cœtu in celebri canam
Te, pronum auxilium ferre uocantibus.
Fac ne spes alat improbas
Semper turba meis læta molestijs:
Neu nutu ac oculis notet,
Exulterq; meis hostis atrox malis:

Qui

Qui sermonibus asperis
 Insultat, trucibusq; insidijs petit
 Pacatum malè callidus,
 Incautum ut tacitis illaqueet dolis.
 Non diducere desinunt
 Rictum risu: Oculis (euge) oculis diem
 Lætum uidimus, inquit.
 O qui luminibus cuncta tuentibus
 Terras respicis, hæc uides?
 Ergo seposita protege me mora:
 Iam tandem euigila, & manu
 Vltrice indomitam frange superbiam:
 Iusto & supplicio preme,
 Vindex iuste malos. neu sine de meo
 Luctu lætitiã ferant:
 Neu secum tacito pectore murmurent,
 Euax, rectè habet: omnia
 Supra uota cadunt: uicimus, en iacet.
 Fœda ignominia luant
 Stultam lætitiã. dedecoris comes
 Infamis pudor eluat
 Importuna meis gaudia de malis:
 At cordi quibus æquitas
 Est nostra, ac animus nil sibi conscius,
 Vitam tristitia procul
 Lætã semper agant: ac Dominum ferant
 Cæli ad sidera laudibus,
 Qui curis famulos liberat anxij.
 Semper iustitiã mea
 Custos sancte hominum lingua canet tuam,
 Et præconia, dum mihi
 Impellet calidus pectora spiritus.

PSAL.